

Список використаних джерел

1. Конституционное право зарубежных стран: Учебник для вузов / Под общ. ред. чл.-корр. РАН, проф. М. В. Баглая, д. ю. н., проф. Ю. И. Лейбо и д. ю. н., проф. Л. М. Энтина. – М.: Норма, 2004. – 832 с.
2. Ковалева Т. К. Наделение отдельными государственными полномочиями органов местного самоуправления: американская модель [Электронный ресурс] / Т. К. Ковалева. – Режим доступа: http://www.juristlib.ru/book_8183.html
3. Конституционное право зарубежных стран: учебник / под ред. А. Р. Крусян, Д. Я. Гараджаева, Н. В. Мишиной. – Харьков: Право, 2015. – 848 с.
4. Гринюк Р. Ф. Конституційне право зарубіжних країн. Навч. посібник. Вид. 2-ге, перероб. і доп. / Гринюк Р. Ф., Захарченко М. А. – К.: Істина, 2009. – 376 с.

ЛИНДЮК С. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри конституційного права

ПОНЯТТЯ РЕГЛАМЕНТУ МІСЦЕВОЇ РАДИ

Основою діяльності будь-якого органу, в тому числі і місцевого самоврядування, є встановлені процедурні правила, яких вони мають дотримуватися реалізуючи свої повноваження.

На сьогоднішній день в рамках муніципального регламентного процесу існує ряд невирішених проблем, до яких відноситься і визначення поняття регламенту місцевої ради. За роки незалежності вчені-конституціоналісти так і не змогли прийти до єдиної думки у трактуванні поняття регламенту органу місцевого самоврядування.

В. Погорілко визначає регламент як сукупність правил або нормативний акт, якими визначається порядок діяльності органу державної влади, органу місцевого самоврядування, організації чи установи [1, с. 759].

Регламент приймається відповідною місцевою радою на основі та відповідно норм закріплених в Конституції й законів України, які визначають статус цього органу. Статтею 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року встановлюється, що він повинен бути прийнятим радою не пізніше як на другій сесії ради відповідного скликання.

Разом з тим, попри його важливість у діяльності місцевої ради він ненаділений силою закону, але попри це є нормативно-правовим актом органу місцевого самоврядування, тому його необхідно вважати джерелом конституційного права. За своєю юридичною природою

регламент є нормативним актом, який докладно впорядковує внутрішню структуру й відносини, які необхідні для реалізації радою наділених їм повноважень.

Для того, щоб визначити особливість регламенту місцевої ради на фоні регламентів інших державних органів, наприклад Верховної Ради України, найдоцільнішим є використання підходу у якому в понятті регламенту місцевої ради будуть виділятися структурні елементи, його особливостей правові природі, а також місце у системі нормативно-правових актів органів. Саме такий підхід використовує Н. Ганжа у своєму дисертаційному дослідженні, визначаючи поняття регламенту Верховної Ради України [2].

Зокрема, такий підхід використовує Калиновська Т. О даючи визначення регламенту місцевої ради як «особливого процесуального локального нормативно-правового акту, який приймається місцевою радою, встановлює загальний порядок її організації та муніципальної діяльності, порядок здійснення її функцій, повноважень та окремих муніципальних процедур» [3, с. 120].

Запропоноване нею визначення досить влучно визначає регламент, але потребує додаткового уточнення, адже з наведеного визначення можна зробити висновок, що місцева рада немає жодних обмежень та вільна у виборі змісту норм, які міститимуться в регламенті. Автор упускає важливий момент, який полягає в тому, що здебільшого регламент складається з норм законодавства, основними та профілюючими серед яких є Конституція України, Закони України «Про органи місцевого самоврядування», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про органи самоорганізації населення», «Про місцеві державні адміністрації». Також норми регламенту не повинні суперечити законам України. Причиною цього є унітарний державний устрій, який закріплено в ст.2 Конституції України та який передбачає існування лише одного законодавчого органу, Верховної Ради України, яким приймаються закони, які розповсюджуються та мають вище юридичну силу на всі території України. Так, п.15 ст.92 Конституції України вказує, що засади місцевого самоврядування визначаються виключно законами України, монополію на яких має лише Верховна Рада України.

З урахуванням цього, на нашу думку, формулювання регламенту як локального процесуального нормативно-правового акту, який приймається місцевою радою на основі Законів України та з урахуванням місцевих звичаїв, з метою встановлення порядку здійснення її діяльності, виконання функцій та повноважень, які визначені законодавством стане більш точнішим.

Список використаних джерел

1. Погорілко В. Ф. Регламент / В. Ф. Погорілко // Великий енциклопедичний юридичний словник ; [за ред. акад. НАН України Ю. С. Шемшученка]. – К. : Вид-во «Юридична думка», 2007. – 981 с.
2. Ганжа Н. В. Теоретичні проблеми Регламенту Верховної Ради України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.02 «Конституційне право» / Н. В. Ганжа. – К., 2003. – 17 с.
3. Калиновська Т. О. Нормативно-правові акти місцевих рад як органів місцевого самоврядування в Україні. дис... канд. юрид. наук: 12.00.02 / Національна академія внутрішніх справ. – К., 2011. – 250с.